

at kunne skride til en Affolkning af bestaaende utidssvarende og slette Fængselsbygninger, men Flertallet og Ministeren have ikke ment at kunne bygge for mindre end henad 1 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og Mindretallet stiller da ikke Forslag derom. Mindretallet maa i øvrigt anse Tidspunktet for Opførelsen af et nyt Fængsel efter det gamle System for ganske uheldigt valgt og da særlig et Fængsel af en saadan Kostbarhed som det foreslaaede, i Løbet af nogle Aar vil man formentlig komme til at staa overfor Straffefuldbyrdelser, som i lige saa betydelig Grad ville adskille sig fra det bestaaende Straffesystem, som dette adskiller sig fra det Straffe- og Isoleringssystem, der bestod for et Aarhundrede siden. Det maa blive yderligere indlysende, hvor urimeligt det vil være at opføre en ny Strafanstalt efter det gamle System, som man i Øjeblikket ikke ved, hvilke Foranstaltninger den forestaaende Revision af Straffeloven kan medføre. Her er Sagens Kærne. Det er en Revision af den paa væsentlige Punkter ganske antikverede og i lige Grad mod Fornuft og Følelse stridende Straffelov, som tiltrænges. Mulig vil der ikke efter en saadan Revision af Loven kræves færre Foranstaltninger af det offentlige til Værn mod de farlige, af asociale Drifter beherskede Personer, men disse Foranstaltninger ville da nærmest gaa i Retning af Asylter som det, der agtes rejst i indeværende Aar paa Livø. Forinden man skrider til meget betydelige Udgifter paa Fængselsvæsenets Omraade, maa man afvente at se Resultaterne fra Asylet paa Livø, ligesom det vil være ønskeligt at erfare nærmere om de Forslag, som kunne ventes fra den til Revision af Børneloven nedsatte Kommission.

Til midlertidig Afhjælpning af den for Øjeblikket raadende „Nødstilstand“ skal Mindretallet henvise til, at Fængslerne nu i stort Omfang benyttes til Opretholdelse af absolut unødvendige Varetægtsarrester. Enhver Varetægtsarrest, som ikke er begrundet i Hensynet til Sagens Oplysning og Samfundets Sikkerhed, er uforenelig med god Økonomi og almindelig Humanitet.

Det maa anses for rimeligt, at Folketinget giver Udtryk for den Harmen, som Befolkningen maa føle ved den utidige Brug af Varetægtsarrest, som enkelte Dommere tillade sig. Til Affolkning af Fængslerne for ufarlige Personer vilde ligeledes i høj Grad bidrage en Mildning af Bødesystemet. Mindretallet skal henstille, at der hurtigst træffes Foranstaltninger til Udvidelse af „Lyng“ og Adserbølgaard eller til Indkøb af flere lignende Fangekolonier. Disse Udgifter ville i Henseende til Kostbarhed ikke staa i noget Forhold til Udgifterne til den projekterede Kaserering af 227 Fanger. Mindretallet skal ligeledes opfordre Justitsministeren til i Løbet af Sommeren at foranledige fremskaffet Oplysninger og Planer til en betydelig Udvidelse af Kølseng Mergelleje.

En Løsladelse af ca. 80 Fanger fra Horsens Tugthus, som stilles i Udsigt ved den Udvalget tilstillede Meddelelse fra Justitsministeren, hviler jo paa den Betragtning, at de paagældende Fanger snarere ville have Skade end Gavn af fortsat Ophold i Tugthuset, og Ministerens Oplysning gaar da ogsaa ud paa, at der ogsaa i Fremtiden vil finde en lignende Benaadning Sted af Fanger, idømte Forbedringshusarbejde, som paa Grund af Pladsmangel maa henflyttes til Tugthuset. Ministerens Beslutning, som falder i Traad med Ønsker, fremsatte under Lovforslagets 1ste Behandling fra vor Side, viser, at der alt for lang Tid tilbage kunde være gjort adskilligt til Bedring af Forholdene i vore Fængsler, saaledes at der ikke havde raadet den „Nødstilstand“, som er paaberaabt ved Lovforslagets Fremsættelse.

Mindretallet maa beklage, at Lovforslaget er fremkommet paa et saa sent Tidspunkt af Samlingen, at der ikke har været Tid for Udvalget til at gøre sig bekendt med samtlige vore Fængselsforhold, saaledes at et virkeligt Overblik kunde have. Nu har man kun været henvist til de to Planer, som foreligge fra Fængselskommissionen og Justitsministeren.

Som Forholdene foreligge i Øjeblikket, er der ogsaa kun ringe Udsigt til, at den